

3

Zadno

P r a t f o w a n e

Na Reželu Oculi,

sa tim

do Berškego pschěstwione

a schishecjane,

ak jo wó nimskoj Reži

Wittenbergu
schishecjane podla Charisiusa.

Sachopent.

Lej, kaki Zlowék ! Hutschoba,
Hoplaz twojog' Pschijaschela !
Jego Scherpeňe ti sašluži.
Kak won pschi Marskaňu Eschawí,
Kak won jo na GLOWÉ sbiti,
A woni jog' sašuže křmerscht !
Moj Kňes a Bog, Muž nuzoni !
Doscj namožosch busch hoglédani,
Zo pschi tom moja Duschha zrjo !
Wd Duchu schischcium schi na tu Hutschobu
Ti wesch o Kňes ! až ja schi huschej
schog' mam lubo.

Text.

¶ Pilatus huvěje Žesuša won a řednu si
na ten šudni Stol na tom Měscje Lithostrotos
po hebrejsku pak Gabbatha Wono běscho pak
pschigotowani Žen na te Žatschi a hofolo teje sche
steje Žtundi, a won jejo ktim Židam : Gleďaj
so, to jo wasch Kral. Woní pak Eschitachu :
Pschez, pschez süm, křizuj jago ! Žejo Pilatus
k nim : Deru ja waschogo Krala Eschizowesch ?
Te husche Merschinički wotgronichu : Mu i amami
žednoao Krala, aks jano togo Kežora. Ga pow
da won jago jim, abú won Eschizowani horde
val. Job. 19, 13 - 16.

Prōckgrono.

Swojej Wozi bužotej togo Krala wizesch wō
jogo Rēdnoscji. Jes. 33, 17. To słowo
možo jaden kuždemu tretne pschiwołasch, kotoriž
ſe sa Jefušom hogledujo, a ſe Jefuša požeda.

Twojej Wozi bužotej togo Krala wizesch,
togo Krala twojeje Hutschobi, togo bužotej wo-
nej wizesch, a to wō jogo Rēdnoscji.

Joli jaden Grēschnik psches togo ſwētego
Ducha ſbužoni a niemērni hugotowani, płazo won
nad ſobu ſamemu a nad ſwojim Zužtandom —
newizi won niz, ako ſwoj Grēch a Skasene, Eschet
won pak rad wot togo buſch humožoni, ga možo
jaden jomu pschiwołasch: płaz ti jano božemē,
płaz ſa twojim Humožníkom — won jo ſa tebē
živi, a ti ſebužosch podermo płakasch, twojej
Wozi bužotej wō krotkem nezo drugego wizeniu
Erinusch, aki wonej neto wizitej. Net newižitej
twojej Wozi niz, ako twoje greschnie Regiſti, ale
wō krotkem bužotej togo Krala wizesch, twojego
Smilara, wō krotkem deiſch ti wō Duchu Jefuša
hypūtasch, ako twojego Hajadnara, potom bu-
žosch mož wō nogo wērisch a pschi tej ſamej Wēre
Žiweńe a Sbožnosć wō Hutschobé zusch. Jo ja-
dna Duschha hobgnajona, požeda wona ſe pak,
abu Jefušoju bližej pschischla a hischcji wezej
ſním ſwēſana búta, ga možosch jaden jei pschi-
wołasch: buž jano dobreje Mūſli, płaz jano ſa

twojim Pschijaschelom, sa twojim neilepschim
 Pschijaschilom! Twojej Woži bužotej togo Kra-
 la wizesch wó joga Rédnoscži. Ti bužosch joga
 wó krotkem wizesch, hishcži rědneischego, ačko ti
 joga si wízel. Jogo Rédnoscž bužo schi hishcži
 re:ej psched Hutschobu stawjona. — Won bužo
 ſe schi hishcži lepej spodobasch, a dokulaž won
 ſe schi hishcži lepej bužo spodobasch, bužosch ti
 hishcži wezej ſním swěsani, ti ſe bužosch wele le-
 pej knomu žaržasch. — Josi jadnej Duschi pschi-
 tom bojně kMužli, až wona neto jano wérisch
 muški, a Jeſuža neto hinazej namožo wizesch ačko
 wó Duchu, ga možo jaden jej pschiwołasch: buž
 jano trožtua! mej jano Scžerpnoscž! začaj ja-
 no! wono bužo sawěscze ta Žtunda pschysch, žož
 ti Jeſuža bužosch wizesch, takego ačko won jo.
 Wono bužo sawěscze ta Žtunda pschysch, žož ta
 Wéra bužo pschestasch, a ſe do Wiženja pscheme-
 menisch, tam bužosch ti togo Krała wizesch wó
 joga zezej Rédnoscži, niz wezej wó Duchu, ale
 stwojma Wozima — tam smejosch ti Wozowa
 ktonu, až bužosch mož joga holedasch, fakti won jo.

A ta Rédnoscž, fotaruž ti bužosch na nom
 wizesch, bužo schi twoju nimernu Gluku pokasach,
 schi wówšoscž swjaželisch, a schikno dasch, žož
 jano kuli bužosch kſchesch měsch. Ta Rédnoscž,
 moje Pschijaschele, ta Rédnoscž naschogo Krała,
 Knesa a Humožnika, wó kotarejž won ſe naschim

Duscham tudi wō tom Dele teje Žałosczi dej hu-
schej schego spodobasch, jo jago Žtalt teje Mar-
tri, jago Žtalt, fotariž nam pokazujo, zož won
na swojom ſwětem Žimovſche a na swojej ſwětej
Duschi ſa nas jo ſcherpet. Zen Žel wot jago
Scherpeňa, fotariž mū wō tej Žtunze ſiſche, e zo-
mū hobsponiesch, wežo nas na to, až mū ūezo wot
teje Kédnosczi, ūezo wot jago martronnego
Žalta naſzej Hutschobé protkjarjimū.

Prötknäſenie.

Za Grëschnikowa Hutschoba pscherwožijo
wō tej Žtunze ſivojego Humožnička
ſtego Dworu togo huſchego Mersch-
nička až do teju Šukorwutich Tatařow
a namakajo ſe ſním na Golgatha.

Grëschnikowa Hutschoba! Płaz nad teju Bo-
loſcžu twojego Pschijaschela, płaz nad teju
Boloſcžu twojego Pschijaschela, płaz ſam nad
ſebu, a zui, a hužlwi, zechy ten Pschijaschel
tich Grëschnikow ſchi jo ſwarbowat! To běchu
pschawne Žtundi teje Boloſczi — to běſcho jad-
na jeka Maň wot bolezich Eschojenow. Wele
Boloſcžow běſcho Jefuš južor hustojał na ſwo-
jom ſwětem Schèle — hischeži wězej won ſcher-
pescho na ſwojej ſwětej Duschi. Won ſtojascho
na tom Dwore togo huſchego Merschnička, afo
ten Muž, fotaremuz te ne pechawne žudnički to Ži-

wene bēchu wotpowēdaly, a kotařiž južor ēšmer-
schi běscho saſuzoni, won stojascho tam — schen
pschejjoni wot togo Scherpeňa pschi wolejowej.
Gore, hishcji schen pschejjoni wot togo Scher-
peňa — wō tima Rukoma tich Grēschnikow hu-
sta won pschi ſamem sposi timi Boloscjamí teje
ſameje Moži, kotařiž ta ſledna jogo Žiweňa bē-
scho — ta ſledna psched jogo ſmierschu na Kſchi-
zi — ta Mož, na kotařiž won ſe ſnajž južor
zesto, tak, až won pschi tom nezo woſebnego bē-
scho zut, běscho tak mūſlit : To jo moja ſledna
Mož, gaž ta pschichodna gorej pojzo, ga bužo
moja Hutschoba pscheklojta busch — ga bužo
mojo Schélo južor ſakopane busch — pscheto
won wězejwo ſchikno protku wón, zož ſe jomu de-
jascho itasch ; to pak, až scho protku wón wězej-
scho, nežlužascho jomu ktonu, až jomu to Scher-
peňe džej pschiže, ne, wono buwascho psches to
hishcji wetsche. Pscheto dokulaž ſe na to mūſ-
lascho, a na to pogleđnu, zož won dejascho ſcher-
pesch, žtelowascho won ſe to ſame pschawé protk,
a pschi tom zujascho won ſ Boloscjamí južor prot-
ku wón, zož na nogo dejascho pschysch. Tak
pschejjoni wot togo, zož won južor ſcherpel běscho
a hishcji ſherpesch dejascho, stojascho won tam,
a mužascho pschindasch, až woni jogo pak ras,
a hishcji twarzej ačo pérvej huwěſachu.

Tu Čili ſe ſgromaji hokoło togo Dworu

foqo huschego Merschnika ten ňerodni Lud —
 ten ňerodni Lud, kotariž jogo dejascho pschewo-
 žisch, a jogo Scherpenie gorzeische huziňisch. Kak
 twarje woni jogo nehuwesadu ! Kak nejšu jogo
 pschi tom tak ňekotari ras starzily, tak ňekotari
 ras bíly ! Kak nejšu jogo tak ňesmilne pschime-
 ly ! Tak nujoni — sapluwani — ſromoschoni
 — ſbiti — bu won wot nich ſDworu togo hu-
 schego Merschnika huwězoni, stogo Dworu, jož
 tak wele ſromoschenia a Martri běſcho bůl sgonik.
 Zen ňerodni Lud jogo hobda, a ſtakim žywim
 Dréſhim to ſnaj ſe nejo stało ! Wó takem wel-
 gem ňespodobnem Pschewožowanu, jož jogo ſwě-
 tej Huschi tak wele ſromoschenia a kMareměſcha
 ſBoloscžu muſaschtej ſküschaſch, a to wot jogo
 hegen Ludu, kotaremuž won tak wele Dobretow
 běſcho hopokasal — wó takem fa naſchogo Kne-
 ſa tak welgem bolezem Pschewoženiu žescho won
 tu Drogu, kotaruž won bu wězoni — kaž Jag-
 ne, kotarež ſe kresnej Ławé wězo. — Jo, won
 teke bu kresnej Ławé wěz ni — to běſcho jogo
 Droga křmerschi. Won ſe muſlaſcho : Tu
 Drogu ňebudu ja žinſa ſaſej naſletk žiňisch —
 gaž ja ju ſaſej pojdu, ga ſom ja humarki po-
 buł ! — Tak žescho won ktej ſudnej Wjaži Pi-
 latusha, togo Tataňa : Tam bu won ſnemudrim
 Dréſhim tomu ſemſkemu Gaſtojnikoju powda-
 ni, a do jogo Rukowu pschiruzoni, ſtim Wotgle-

dańim, až won s jego Kukowu nedejascho hinazej
 won psch. vsch., ačo srewneju Drogu kšmerschi.
 Pilatus glēdoscho na Jezuša, a wízescho na nōm
 jadnogo Muža tich Boloscjow, jadnogo Muža,
 na kotaren z hegen běscho wízesch, až won južor
 wele běscho scherpet — sawescje Pilatus wíze-
 scho to na nōm. Och grēschna Hutschoba! ne-
 müsl ſe, až ti jo lepej bi gotowała, ačo ten ne-
 rodni Lud, kotariž Jezuša pschewoži. Nerosim
 běscho pschi tom wětšhem Žele tich ſamich Luži
 ta Wína wot togo, a zo mū ſmū lepsche? Ne-
 rosim ga laži wot Narodu wó tej Hutschobé jad-
 nego kuždego Zlowěka, won ſe bi togodla podla
 nas, gabū wó tom Měscje togo nerođnego Ludu
 bužachmū bůly, teke tak pokasał. Wot teje Ko-
 píze tich nerosimnich Luži bu Jezuš togodla, ačo
 jo južor groñone, do teju Kukowu tego tataňſke-
 go ſudnika powdani. Zen dere humarkowa, až
 Nerosim pschi tej Wězi běscho, a až won jo niz
 janostimí resgoronimí Měrschňikamí mejascho
 zinisch, ale teke s jadneju Kopízu nerosimnich Lu-
 ži; won mužascho pak pscheto togo Popažje nego
 gerej wóſesch. Pschi tom neto ſe sta ſchafe Ros-
 grono mjaſi tim tataňſkim ſudníkom a timi Ži-
 dami; Rosgrono, pschi kotaremž tej Jezušowej
 Duschi welgim wele Boloscji naporane buchu.
 Zen ſudnik hugleda ſoro, až zen popažoni ne-
 wínowati běscho, won kſchescho jogo rad puſch-

ejisch, won jo ḥopūta nar̄ schaforafu M̄isu, a
 mū wežomū werisch, až nasch Humežnik, kota-
 regož zela Hutschoba niz nejo, ako ſama Lutoscj,
 teke ſtim ſamim ſivojim ſudníkom jo Lutoscj me-
 la, dla teje Staroſeji, wō fotarejž wonjogo
 ſwojogo dla wižescho. Ale wono mužascho tak
 hysch. Pilatuš namakascho pschi ſwojej Mihi,
 fotaruž won ſebé da, abū won Jefuſa lichego
 huzinik, to nejwetsche Gajowańe, jadno Gajo-
 wańe, fotarež pscheze možnejsche buwascho. Je-
 fuſ ſuž mužascho tudi ſlúſhasch, až woni jogo falž-
 ne pschekaržichu, a jomu ſjawne psched wele
 towsint Lužimi take Wézi Wínu dawachu, kota-
 rež na ſwēſche wern nebechu. To jo ſa jadnu
 dobru Duschu — a Jefuſ ga mejascho tu nejlep-
 schu Duschu — jadno welike, jadno nežugrone-
 je Scherpeňe. Ktomu ſchiknomu won melža-
 scho. Gaž won godni Zaſt tomu mejascho, tu Wér-
 noscj hopoſnaňisch, ako fzemu won do tego ſwē-
 ta běſcho pschischet, ga ſemelžascho won, ale
 wotwori ſwoje Huſta; tak wele ako wō tej žtunje
 dejascho buſch groňone, tak wele won groňascho;
 wō ſbütnein won melžascho. Won hordowa wot
 tego ſudníka ſamego ſa ſewinowatego huſnati a
 poſnati, a pschiw ſchiknom, zož woni jomu Wí-
 nu dawachu, melžascho won pscheto, — tak, až
 ſe teke Pilatuš na tom welgim poživasho. —
 Och greschna Hutschoba! zuij tudi, zogodia Je-

suž tudi meljascho. Won bescho wōwschöfz nes-
 winowati — sa ſvoju Parſchonu bějho won
 wōwschöfz a na dopolňonu. Wíſu newinowa-
 ti ; to dejascho teke na ſwětlo pſchysch — jago
 hudník dejascho to wězej ako jaden ras hopoſna-
 nisch ; ale grēſchna Hutschoba, ako twoj hredník,
 ako twoj Saſtupjar ſtojascho won tudi ſa tebé —
 Město tebé, twojego dla meljascho won. Two-
 jago dla kſchescho won ſe tak tam namakasch, abū
 woni winowati bůł ; twojego dla nesagraňascho
 won ſe dla žedneje Wíni, kſtaruž woni jomu da-
 wachu. Och grēſchna Hutschoba ! lubuj a zefcž
 jago ſa to Melzanie ! pſchiňaž jomu ſa to jaden
 woſebni Žek ! Won melz ſho kſchiknomu, zož
 te huſche Merschniki a te ſbitne Žiji na ſnogo gro-
 ſnachu. Ktomu žywemu Dreschu togo huzonego
 a nehuzonego ſerodnego Ludu — Ktomu, zož ſweli-
 kim Gloſom na ſnogo bu huwołane, abo zož bu
 kſchajžu píſchpotane — kſchiknomu won meljascho,
 a da ſe ſpodbasch, až jaden ras ſa drugim, ſnemu-
 drim Šcharmowanii, jago ſmersch bu požedana, ta
 nejbolezejſcha ſmersch — ta ſmersch na Kſchizi.
 Won pſchiſtuchascho tomu, až wot jago hegen Lu-
 du, wot jago Bratschow ſa tich Schelom, jaden
 Mordar, jaden pſchawé pſchewolani Složnik,
 dejascho lepschi buſch, ak won, a až woni jaden
 ras ſa drugim kſchikachu : Barrabaza zomu mū
 puſhaczonego měſch, a Jefuža niz — lubej zo-

mū togo puszczonego mēsch, fenž jadnogo wot nas jo huſmerschit, aſo togo, fotariž hu nas tak wele Chorich je ſtrowich huziňit, a tak wele Ža-koſním jo pomegl. Schikne Dobroti, fotarež Jeſuſ ſreojomu Ludu běſcho hopočaſał, ſtojachu jomu psched Wožima — wońi nebechu pschi ſom ſabute. Schim bolezjeſchi muſascho jomu ten Nejek jego Ludu buſch. Won ſcherpescho teke to ſe Scjerpnoscju. — Neto pschigledaſche won, kak jogo ſudniſ, fotariž neweſeſcho, zo dejascho zinisch, psches to hischeji wezej do Staroſcjoſ poſchiſe, zož jomu jogo Kniini da poſchipowédaſch, a kak won psched tima Wožima togo zelego Ludu ſwojej Ruze muſascho a jaſcho : Ja ſom newi- nowati na tej Kſchwí togo Pschanwego, a muſaſcho poſchi tom ſluſchach, až jogo Bratschi na to wotgroniču : Jogo Kſchej poſchijž na nas a na naſche Žiſchi. To muſascho won ſluſchach, až wońi tu Božu Pschaudoſcji napomínachu, až wo- na dejascho to Poſchelasche jego Kſchwé nad nimí pomſcjiſch. Och, muſascho ſe ten Poſchi- jaſchel tich Zlowékow, gabú lubej moja Kſchej na was a do was poſchischla, k huziſcjeniu wa- ſich Grečhow a Nestatkov ! Gabú wú lubej tu Mož mojeje Kſchwé do waschich Hutschobow puſhcziſly, a niz na taku Wíſu požedalj, až wo- na dej na was poſchijch ! — Wono pak to běſcho ſejo nehoſchimezego, až jogo Bratschi ja tim

Schēlem, až te Žiži na nogo tak rosgorone hēchut.
 Nicht wet nas pak ſe pschi tom nemūſli, až won
 jo būl lepej gotowal. Pscheto zogodla ga ſe gi-
 bascho podla tich Židow take Wiñikſtwo pscheschi-
 wo teſi Kristuſhōwej Parschōne? Zogodla, de-
 kulaž Jeſuſ jaden Wiñik togo Grēcha jo. Chtož
 ten Grēch hischeži lubujo, ten namožo Jeſuſewi
 Pschijaschel busch; chtož ſe ſamego ſnaje, kafiz
 won wot Narodu jo, ten teke jo to Wiñikſtwo
 Ċuſchu krinul, fotarež wó kuždem ſchelnem Zlo-
 weze togodla pscheschimo Jeſuſu ſatavjone laži,
 dokulaž won jaden Wiñik togo Grēcha a togo
Grēchzinenio jo. A ten ſe teke ſiebujo mož ſow-
 ſhim wot ſe müſlisch, až won jo bužascho lepej
 gotowal, gabú won na tom Mēſeje tich Židow
 bužascho būl; ale won bužo wērisch, až won bu-
 žascho teke ſtakaju Nemudroſcju na Jeſuſa ſchel.

To ga mu teke wizimū wó naſchich Dniach,
 až ten Satan wó tom hužonem a nehužonem ne-
 rodnom Ludu jadnu weliku Kopízu jo ſbujit, fo-
 taraz na tu Jeſuſowu Parschonu ſGronom a
 ſPíšinom neroſimne a niemudre jo, a ſMozu no-
 zo měſch, až won to dej busch, jo won jo. A
 zogodla to take Luže zine? Dokulaž woni zuju,
 až won jaden Wiñik togo Grēcha a togo Grēſche-
 ſna jo, fotarež jim tak welgim lubo jo: Zogodla
 jo jim ta Jeſuſowa Parschona na Droſe. —
 Gaž pak Pilatus wižescho, až won niz nehungba-

a schikna jogo Miha, abū Jesuſa retowat, po-
dermo bēſcho, powda won jogo, abū won mars-
koni būt. Ta Žtunda bēſcho pschischla, až jogo
Kſchej dejascho chopisch bēžasch — net pschize
nasch Kňes do teju Rukowu wolnich Wojaſow.
Wono žteluj ſe jaden protk jywe tataňſte Woja-
ki, a žteluj ſe protk, kak nesmilne teke te jogo
ſawěſcze ſu pschimely! — Se Scjerpnoscžu da
won ſe mot nich na to Město dowjascž, žež to
Marſkaňe dejascho protkhyſch. Tam wizesho
won ſchikno kromu pschigotowane. Tam wize-
ſcho won ten ſlup, fotariž ſjogo Kſchwju dejascho
busch hochropjoni; tam wizesho won te Pejt-
ſche, fotarež jogo Kſchebjatoju dejachu weliku
Bol naporasch. Zo nejo Jesuſ pschi tom zuł?
Zo nejo jogo ſwēta zista Duschha pschi tom zuła, ako
te Wojaſki, ſnemudeim Dreſchum a ſew ſchikneju
Wolnoscžu, jomu neto jogo Draſtwu ſeblazechu,
a jogo na ten ſlup togo Marſkaňa pschimesachu,
a ako woni jogo neto Kſchēchu byſch! Se Scjerp-
noscžu powda won ſwoj Kſchebjat! — A te Woja-
ki ſwīnuchu neto te Pejtsche, te Pejtsche,
fotariž ſchudi te Konze mot ſelesnich Gosoſt-
kow won ſtojachu, woni je ſwīnuchu, a ſew ſchik-
neju Možu, fotaruž woni wo ſwojima Rukoma
mejachu, bijachu woni ſnímí na ten Kſchebjat
naschego Kňesa, a pschi kuždem Byſchu wordowa-
tich Kanow wele! — Och kak kſchamit wen tu

der pschi tom klupé ! — Kak wele Ranow dosta-
 lo tudi jago swete Schélo, kak wele Kschwé bę-
 žala slich Ranow ! kak hochropila ta Kschej ten
 klup, a tu Draſtwu, kotaruž won hishczi na ſe
 mejascho ! kak budu te Pejtsche sñaju húbarwo-
 ne ! — Kaki žałosni Nagled, gaž ſebé jaden
 Jefuſa tak protkžtelujo, kak won na tom klupé
 kogo Marſkaña stojascho, a kak wot jago sbítego
 Kschebjata, wot jago Prócka a wot jago Rameňow
 ta Kschej dołoj a až na Semju gnascho ! — A
 won scherpescho to schikno se Scžerpnoscžu, kaž
 Jagne, kotarež hoňimejo psched ſwojim Scžiga-
 rom. Dla ſehugroneze welikich Boloscžow stu-
 pi frelich wo tom nesmilnem Marſkanu jadno
 Edichowané fa drugim ſjogo Hutschobi gorej —
 ſnaj padascho pschi tom wotera Dsa teje Boli na
 eu Semju ! won pak pschi tom newarzascho, ale
 mūſlascho ſe : Teke to zu ja ſe Scžerpnoscžu
 pschenascž. Och gréſhna Hutschoba ! nemûſt
 ti ſe pschi tom pak teke, až ti jo lepej bi gotowa-
 la, gabú ti bi wo tom Mescze búla. Ale gréſh-
 na Hutschoba, zuij hishczi wezej, zuij, až Jefuſ
 ſo ſa tebé ſcherpéscho ; až won na twojom Mescze
 bu marſkani ; až ti to ſame Marſkañe búł ſaſlú-
 žil — zuij to a hužiwaj pschi tom to, zož won
 ſchi pschi tom jo ſwarbowal, roſinej : to Licho-
 wané wot Žtroſi. Won jo ju ſa tebé hustojał,
 zak ſa tebé, abú ti ju ſam búł hustojał ! —

Grēschna Hutschoba ! zuij pschi tom, až te kscha-
 we Chrapki tebē kLubosczi su būly pschelate, a až
 woni tebē deje tu Moz dasch, až ti možosch siwo-
 jim Schēlom a siwojimí Zlonkamí hinazej hoko-
 lo hysch, ako ti wot Narodu si diloni. Tudi
 jo Jesus sa te Grēchi scherpēt, kotařež ti siwojim
 Schēlom a siwojimí Zlonkamí si skonizował —
 ale niz iano jo won sa ne scherpēt, ale ta ūama
 joga Kschej dej schi neto Moz dasch, až ti mo-
 žosch twoje Zlonki hinazej a Begu spodobne na-
 hōjisch. Grēschna Hutscheba, zuij a hujiwaj to.
 Potom ako nasch Kñes tak maršani, tak sbici
 bēscho hordował, bu won sazej wotwēsani wot
 togo ſlupa togo Marſana. Taden purpurewi
 Mantel bu jomu hobdani, pscheto neto dejascho
 ſmēch ſnim hordowasch goňoni. Te Wojaki
 Kschechu hishczi wezej Wolnosczi ſnim gonisch.
 Ten purpurowi Mantel bu jomu hobdani, abū
 jomu psches to ten įtak jadnogo Krala
 daly, a joga Scherpenie bu psches to hishc-
 zi wētsche hugotowane ; pscheto ten Man-
 tel, ak na joga ſranionem a marſanem Kschebjas-
 che pschilipnu, tergascho jomu potom joga Rani
 ſnowimí Boloscjamí sazej gorej. To pak nebe-
 scho hishczi doscj, ale woni teke hupleschechu
 Wenk wot įtapatich Scherñow, stawichu jomu
 jen joga kšromoscheniu na joga ſwētu Główu ;
 a abū jomu pschawé wele Rani naporane būly,

ga bu jomu se Scžinu, fotaraž jomu teke joga
 kšromoscheňu ako Szeptar hu do Nuki dana, ten
 Wenk pšchamé dlumoko do Glowi bítí. Kaf we-
 le Kschwē nepokasacho ſe teke ten Zař? Chto
 možo te Rani lizisch, fotarež psches te schernowé
 Spenze jomu buchu naporane? Kafe Boloscji
 nescherpéscho nasch Kněs na ſwojej Glowé! Kaf
 wele Chrapki Kschwē nebežachu ten Zař po joga
 Hoblizu a zelem Schèle došoj! Ale to jomu hisch-
 cji te nejwetsche Boloscji nenaporascho. Tak we-
 lika ako teke joga schélka Bol běscho, ga napora-
 scho pscheto to tej joga Duschi hischcji wezej Bo-
 loscjom, až woni stakim ſromoschenim, stakim
 Sanizowaním ſním hokolo žechu. — Psches niž
 nehordujo jadnej dobrej Duschi wezej Kschiwdi ži-
 ñone, ako psches ſromoscheňe a Sanizowane.
 Ktomu běscho won tuder tim ſerodnejschim Lu-
 žam do Moži dani, te ſmejachu ſním zinisch, zož
 kſchechu, a chto wě, zo woni hischcji ſdikno dla
 lažkeje Mühl, ſtim Mužom teje ſmersch; wot
 fotaregež woni werachu, až joga ſowſchum ſerod-
 balh lutowasch, protkwoſechu, a kaf zeto rasi wo-
 ni jomu ten schernowi Wenk do Glowi bijachu!
 Net podenkui jaden, kaf won jo wónhualedat —
 stakim pschepukanim Schékom, ſe spraſtaní na
 Rámenoma, ſe ſraňonim Kſchebjatom a ſe ſter-
 ganeju GLOWU, ſe Kſchwju ſchen poſchiti! Wó
 tom žalosnem a bolezem Žtalsche bu won net kpit

Latošoju nutsch wěžoni. Tomu ſamemu Tata-
 neju žescho to, až jogo, a to ſnaž ſenajejuži, ta-
 fego wizesho, welgim k Hutschobé. Pilatušo-
 wa Mühl ſebeschho ſnaž ta bůla, až te Wojaki
 taku Wolnoſcž ſním dejachu goňisch. Tomu Ta-
 kańeju ſe ſamascho ta Hutschoba na ſom, a won
 ſe muſlascho : ſamjo mē ſe ta Hutschoba na tom
 Zlowéze, fotariž glich wot mojego Ludu ſejo,
 hishcži wězej budu jogote Žizi lutowasch, dokulaž
 won ſam jaden Žid jo. Won ſe muſlascho :
 chto wě, lez ten žalosni Nagled jich Hutschobi,
 jich žywe Hutschobi ſebužo mož k Lutofcži ſbužisch!
 Logodla wöſe won Jefuſa, huwěje jogo won, a
 počafa jogo tomu ſgromazonemu Ludoju — po-
 čafa jim togo martrownego Muža ſtimí tužnimí
 ſłowami : Glēdajscho, kaki Zlowék! glēdajscho
 kaf ten Zlowék jo ſbiti — kaf won jo južor ſra-
 ſoni, kaf wele Kſchwě won južor jo pschelat! Za-
 ſejo to hishcži doſcž k tomu bůlo, až ſe ſejo psches
 to jogo Kſchwě mogly napysch : ſamogu ja jogo
 ſeto puſhcžisch? To ſlūſchafcho Jefus — ale
 won muſascho teke ſobu ſlūſchafch, až rowno
 psches ten jogo žalosni Nagled jich Gorňiwoscz
 hishcži wětscha buwascho, pscheto aſo woni jogo
 tak wizechu, wō jogo Ranach, wō jogo Kſchwě,
 ga ſtupí jich Gorňiwoscz nejhufchej a woni ſe je-
 zachu ſhuschej méri žywim Gloſom : Pschejj

B

stim ! Eschizuj, Eschizui jago, mū nozamū jago
 wižesch, won dej pschejj wot nascheju Wozowi.
 won dej humresch ! Won dej teje Eschizneje ſme-
 ſchi humresch ! Pilatus jo hopúta hischcji ſe-
 tare rasi, won pomeni jago jich Krala — ale
 woni Eschikachu pscheze wézej : Eschizuj, Eschizuj
 jago ! Woni Eschikachu tak dlujko, až jich Eschil-
 to Dobusche hobchowa. Zogodla jano buwascho
 jich Gorňiwoscj metscha, aко woni Jefuša wó
 jago Eschwé wizechu ? togodla, až ta ſcheln
 Hutschoba togo Gréſchnika tu Jefuſowu Esche-
 a jago Rani nejmenej možo pschenascj. Pschi-
 tom gibjo ſe to Wiňitwo teje Hutschobi nejmož-
 nej, a zogodla ga ? Dokulaž rowno wó Jefuſo-
 wich Ranach a wó jago Eschwé ten pschawi Gab
 pscheschiwo tomu Gréchu laži, a dokulaž rowne
 ten Jefuſowi pschawi martronni Žtalt nejflor-
 nej pokasujo, až ten Gréch nejo žedna Gra, ale až te
 žartojske Štacki deje busch ſkasone — ſGrunta
 ſkasone. Zogodla, o gréſchna Hutschoba, ne-
 mužl ſe, až ti lepej bi žečala — iie, mū bujach-
 mū teke tak žečaly, pscheto mono laži wot Naro-
 du rowno to Wiňitwo wó nas pscheschiwo tej
 Kristuſowej Eschwi, a to bujajcho ſe, gabū mū
 wó tom Měscje tich Židow bůly, wó nas gibało,
 mimo až mū ſamí bi wějely zogodla, kaž woni
 žem jo teke ſamí newězechu, a kaž žem ſe tež ne-

to schifnim ňehobroschonim Lučam jo, až wenit
 pscheschiwo tej Jesuſzowej Rschwí a jago Ranan
 jadnu Mapſcheschiwnoscj wó Hutschobé zuju, a
 neweje ſamí pschawé zogodla. Ako jadnu Prötk-
 pokafn dobrich Statkow mogu wele ňehobroschone
 Luže dere hiſhczi Jesuſa pschenascj, ale jago
 Rſchej a jago Rani ſamogu woni huttojasch, do-
 kulaž te, ja to hiſhczi ras voholujom, ten pscha-
 wi Gad pscheschiwo tomu Gréchoju jo, dokulaž
 wono to jo, psches zo ten Gréch wó tej Hutschobé
 huſmerschoni hordujo. Zogodla stupí teke tudi,
 pschi tom Hugledanu teje Rſchwé a tich Rano
 Jesuſa, ta Gorňiwoscj togo Ludu na to nejhucche.
 Neto ſamožascho Pilatuš niz wezej hrichto-
 wasch. --- Wono pak teke běſcho hobsaintione,
 won ſedejascho niz hrichtowasch — ta Žtunda
 bijascho, jož na tom Křesu tego Žiweňa ten ſud
 teje ſmerschi dejascho buſch hugroňoni ; ten ſud
 teje ſmerschi, kotariž dejascho plaschesch, kotariž
 teke ſarvěſcje dejascho huwějoni buſch. Jesuſ
 pschiže na Gabbatha psched ten ſudni Stol, psched
 ten Stol wot kotaregož južor tak wele Slezinare
 běchu ſaſuzone hordowaln, psched ten ſamí ſud-
 ni Stol mužascho Jesuſ neto teke pschyſch ; ta
 Řewinoscj ſama mužascho hov pschyſch, ale ako
 nasch Sastupjar, ako nasch ſredník — na na-
 ſchom Měscje, město nas mužascho won ſaſuzoni
 buſch. Pilatuš, kotariž južor tak weigim běſcho

gibani hordowat, afo won joga po tom Marſta-
nu wo tom martrownem Žtalsche bescho kwizenu
krinul. — Pilatus namožascho saweſeje, mimo
togo, až joga Hutschoba pschi tom wele zujascho,
joga Saſužene kſmerschi hugroňisch — ale won
pscheto mužascho jo hugroňisch. Po žudníkojs-
ku ſednu won ſe na ten žudni Stol: Jesuſ bu
naprotk wežoni wo purpurowem Mantelu, ſtim
ſcherňowim Venkom na Głowé, a ſe Kſchwoju a
ſ Ranamí južor ſchen poſchiti.

Schikno pomarkowaſcho na to ſłowo, fo-
karež ſtich Hust togo žudníka hysch dejascho a kſche-
ſcho — ſchikno na to zafascho — wono bu jadna
Schischina — jadna woſebna Schischina —
ech jadna ſmértna Schischina! Pilatus wotwo-
ri ſwoje Husta, a ſjogo Hust ſeſcho, zož te Hu-
ſhemerschniki a Piſmahuzone a ten Lud běchu
požedaly — ſjogo Hust ſeſcho ten ſmértni žud
Jesuſa a won jaſcho: ti, Jesuſ, dejſch hu-
mresch, tcje ſmerſchi dejſch humresch, jo teje ſmer-
ſchi na Kſchizi. Neto bu ten žud hugroňoni,
net bu jomu to Žiweie woſchoscj wotpowědane
— neto namežascho ſe nicht wezej na žedno Ko-
ſcheinе mužlisch, Jesuſ bescho neto na Gabbatha
kſmerschi ſaſužoni! To jeden ras hugroňone ſlo-
wo, kotarež ſtich Hust togo žudníka bescho hui-
ſchlo, namožascho neto roſhone hordewasch. Leg-
di zujascho Jesuſ, kak jadnomu Głowekoju kMuſli

jo, kenz wōwschoscj kšmerschi sašujoni jo, kota-
remuž ten Rij jo ūamani, katariz ueto sōwschim
žedno Humožene wezej protk ſe newizi. To zu-
jascha won ſahopschawdu. Och gabū ſe jaden
to Gledaňe mogł protkžteſowasch, kotařež Jeſuš
mejascho, ako ſlúſchachſho ſwojo Saſujene kšmer-
ſhi hugroniſch — to Gledaňe, ſtakarimž won
na ſwojego ſudnika glēdascho, ako ten te Huſta
wotwori, abū jomu to Žiweňe wotpowědaſ! Och
Grēſchnikowa Hutschoba! zui jo pschawě, zo-
godla Jeſuš tam ſtojascho. Won ſtojascho tam
na twojom a mojom Měſcje — naſchogo dla bu
jomu to Žiweňe wotpowědane — naſchogo dla
bu won kšmerschi sašujoni, ktej nejbolezejschej
kšmerschi na Kſchizi.

No, moje lube Pschijaschele, mū wosta-
nomu žinſa ſtojezi na Gabbathā; pschi tom mars-
kanem a kšmerschi sašujonem Humožniku wosta-
nomu mū ſtojezi, a wō tom Žtalsche zomu mū ſe-
bě jogo wō tich Dnach hischeji pschawě zesto hogle-
dasch. O grēſchna Hutschoba! Rak won ſe tebě
ſpodoba wō tom Žtalsche? Grōnscho že, Grēſch-
níki a Grēſchnize, za ſpodoba ſe wam ten Humož-
nik wō tom Žtalsche hūſchej ſchogo? Žaržiſcho
wū ten jogo martrowni Žtalt ſa tu pschawu Kēd-
noſcz, ſa tu Kēdnoscj, kotařež jano ſama ſe tej
grēſchnikowej Hutschobé dej ſpodobasch? Za wi-
žicej waschej Wozi wō Duchu togo Krala wō jogo

Rédnoſcži ? a možo fuždi křomu raz : Och moj
 Pschijaschel, ti wesch, až ja schi wo tom Čtalsche
 hūſchej schogo lubuju. Ten martrowni Čtalt Je-
 ſuša nejo níkomu rědni, ako jano tomu, kenz na
 to nejhutſchobnějſche ſním zo buſch ſwěſani a ſjad-
 nani. Wono ſe wotare namakaju, fotarim ſe južor
 wele a mloga Gnada jo dostała, a ten martrowni
 Čtalt Jeſuša woni pscheto nejarže hiſchej hūſchej
 schogo wo Zescži ; až ten Čtalt dej a možo ta
 Rédnoſcž buſch, fotaraž tej Duschi togo Grēſch-
 ſnika dej to nejlubſche buſch, to jim nejo pschawé
 khobſchimeschu. Wono ſe namakaju wele, fo-
 terež jo na ſwoja Wíſu pschawé wérne měne,
 woni lubuju to Evangelium wot Jeſom Kristuſha
 a nekſche ſa tu Hutschobu howazej níž, ako to ſa-
 me, měſch, woni ſu pschi tom wo tom Čaržanu
 tich Jeſuſowich Kafñow welgim pilne — pože-
 daju ſamí wot ſe a wot drugich welgim wele,
 pschi ſamem, až ſcho dej bjes Bracha buſch ; ale
 pschižo jaden jim ſtim mártrownim Čtaltom Je-
 ſuša bliſto, chwali jaden jim tu Rédnoſcž togo
 Humožníka ako ten Poklad, fotariž tej Hutschob-
 é hūſchej schogo muži lubo buſch, ga jo wono
 tak, abú wot togo níž pschawé ſewězely. Wo-
 no jo jim pschi tom wele ſakschite a nehobſchime-
 ze, wono to nejo pschawé ta Wěz, ſa fotarejuž
 woni ſapschawdu bůly. Zogodla ? Woní nejſu
 hiſečzi ſahopschawdu ſa tim, abú woni kradu.

steiu Žesuſkoweju Parſchonu bûly ſwêſane, ſtakim
reſe nejſu kradu ſa tim, abû ſwoju Hutschobu na-
ten pschawi Grunt wjadly. Pscheto wono mo-
žosch jaden nekač te Žesuſkowe Kafne žaržasch, ſa
teju Mozu, kotaruž jaden ktonu masch, a wono te-
ke možosch jaden pschi tom ſowſchim Wérneſcž
hopokasach a wot Wédobnoscži buſch, a wono
pscheto pschi jadnom tak ſa tim Evangeliom nej-
žo, ako dejało. To nutschikane togo Žlowéka
nejo pschi tom hischeži tak pschemeňone, ako južor
moglo buſch, dokulaž wotari hischeži wó jadnom
ſatarjonem Nugle ſwojeje Hutschobi nezo cho-
wane ma, zož pſcheschiwo tej Žesuſkowej Hutschob-
bé wojujo ; dokulaž wotari vere nozo tu ſlužbu
togo Grècha hobchowasch, ale pscheto teke kſchaj-
žu na nezo žarži, zož pschejj dejalo ; a to napo-
rajo, až jaden pscheto na Žesuſu to ſama, zož
na nom dejal měſch a mogl měſch. Pschijoli pač
jaden tomu martronemu Žcalcoju Žesuſa pscha-
wé bliščo, ga ſamožo žgan pschi tom niž ſatarjone
wostasch zož wo tom nejjatarjonschem Nugle
teje Hutschobi ſ'chowane jo, to muſi na ſwéčko,
a wono teke nozo jaden niž wezej ſatarwisch, do-
kulaž jaden to požedane ma, až jo ſ'Jesom Kristu-
žom pscheze wezej ſwêſani buſch. To ſame Po-
ſedaňe gońi jadnogo, togo Humožnita jaden ras-
ſa drugim wó jago kſchwé hobmúſliſch. A we-
zej jaden jago tak hobmúſlijoſch, wezej pschi-

žosch jaden ktonu pschawemu ſwētlu, wēzej hor-
dujo jadnomu ſchikno wotekſchite, zož hiſchcji dej
wot jadnogo pschejz ſete buſch, a wēzej jadnomu
wot togo pschejz ſete hordujo, wēzej a hutschobnej
možo jaden ſ Jesužom ſwēſani hordowasch. To-
godla doholujom ja jo hiſchcji ras: ten martron-
ni Žtalt Žeſuža jo jadna pschawa Rēdnoscj, ale
jano fa tich ſamich, kotarimž to na hutschobē
laži, až kſchē ſtim Humožnikom wōwſchocj ſwē-
ſane buſch, a až kſchē ſjogo Parſchonu niz
jano wot naſdala, ale pschawé hutschobne pscheze
blížej groinadu pschysch.

No, moje Pschijaschele, ga glēdajſcho na
togo Krala wō jago Rēdnoscji! Glēdajſcho na
nogo wō jago martronem Žtalsche; Hoglēdajſ-
ſcho jago pschawé a fuždi pschafchaj ſwoju Hut-
bu: Kak ſe mē ſpodoba moj Kral, kak ſe mē
ſpodoba moj Humožnik wō tom Žtalsche? Och
wū Chore ſchikne! glēdajſcho ſemnu tak dlujko
na noge, až ſtrowe bužomu. Za nedejało to
wēreze Glēdanie na togo Humožnika teke togo nej-
chorschego hugojsch? Och jo! glēdajſcho jano
ſ Wēru na nogo! Glēdajſcho, kaki Žlowék!
Amen.

eye
eze
a
ieja
ego
ich,
bed
das
nič
no
phi:
jo
do
erij
ne

om
sch.
ab
nej
lise
am
ter
teju
jo;
bu
3

